

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2012 — ING Groep κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-332/12)

(2012/C 287/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ING Groep NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, J. Blockx και N. Lorjé, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 11ης Μαΐου 2012 C(2012)3150 τελικό, κρατική ενίσχυση SA.28855 (N 373/2009) (πρώην C 10/2009 και πρώην N 528/2008) — Κάτω Χώρες ING-ενίσχυση αναδιάρθρωσεως και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασεως διότι δεν ζήτησε τη γνώμη του Ολλανδικού Δημοσίου και της ING όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά καθώς και τις απόψεις και τις υποθέσεις της βάσει των οποίων αυτή συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η τροποποίηση των όρων της εισφοράς πρωτογενούς κεφαλαίου κατηγορίας 1 αποτελούσε ενίσχυση, υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της αρχής του επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (ΕΣΟΑ) και παρέλειψε να παραθέσει επαρκή αιτιολογία για τον χαρακτηρισμό της εισφοράς πρωτογενούς κεφαλαίου κατηγορίας 1 ως κρατικής ενισχύσεως και ως επιβαρυντικής περιστάσεως, στο πλαίσιο της εκ μέρους της εκτιμήσεως των αντισταθμιστικών μέτρων.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και παραβίασε

τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της αναλογικότητας, της ασφαλείας δικαίου, της ίσης μεταχειρίσεως και της υποχρέωσας αιτιολογήσεως, διότι δεν έλαβε υπόψη της το ύψος της ενισχύσεως κατά την εκτίμηση των αντισταθμιστικών μέτρων και διότι υπολόγισε εσφαλμένως το σχετικό ποσό της ενισχύσεως και τις περιστάσεις υπό τις οποίες χορηγήθηκε η ενίσχυση κατά την εκτίμηση των αντισταθμιστικών μέτρων.

- 4) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της αναλογικότητας και της υποχρέωσας αιτιολογήσεως διότι κατέστησε την απαγόρευση ηγετικής θέσεως στον καθορισμό τιμών νομικώς δεσμευτική για την ING.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιουλίου 2012 — T&L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-335/12)

(2012/C 287/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: T&L Sugars Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck, δικηγόρος, και D. Slater, Solicitor)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και/ή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ κατά των κανονισμών 367/2012, 397/2012, 356/2012, 382/2012, 444/2011 και 485/2012·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 367/2012 της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2012 για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων όσον αφορά τη διάθεση συμπληρωματικών ποσοτήτων ζάχαρης και ισογλυκόζης εκτός ποσόστωσης στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2011/2012 (ΕΕ 2012 L 116, σ. 12)·

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 397/2012 της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2012 για τον καθορισμό του συντελεστή κατανομής, την απόρριψη περαιτέρω αιτήσεων και τον τερματισμό της περιόδου υποβολής αιτήσεων για διαθέσιμες συμπληρωματικές ποσότητες ζάχαρης εκτός ποσόστωσης που προβλέπεται να πωληθούν στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά την περίοδο εμπορίας 2011/2012 (ΕΕ 2012 L 123, σ. 35).
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1239/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2011 L 318, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 356/2012 της Επιτροπής, όσον αφορά τις περιόδους κατά τις οποίες είναι δυνατόν να υποβάλλονται προσφορές για τον δεύτερο και τους επόμενους επιμέρους διαγωνισμούς για την περίοδο εμπορίας 2011/2012 για την εισαγωγή ζάχαρης με μειωμένο δασμό (ΕΕ 2012 L 113, σ. 4).
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 382/2012 της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 2012 σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του πέμπτου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1239/2011 (ΕΕ 2012 L 119, σ. 41).
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 444/2012 της Επιτροπής της 24ης Μαΐου 2012 σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του έκτου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1239/2011 (ΕΕ 2012 L 135, σ. 61).
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 485/2012 της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου 2012 σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του έβδομου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1239/2011 (ΕΕ 2012 L 148, σ. 24).
- επικουρικώς, (i) να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των άρθρων 186, στοιχείο α' και 187 του κανονισμού 1234/2007 (1), να κρίνει τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις μη σύνομες και να ακυρώσει τους προσβαλλόμενους κανονισμούς, οι οποίοι βασίζονται άμεσα ή έμμεσα στις διατάξεις αυτές και (ii) να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των κανονισμών 367/2012 και 1239/2011, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 356/2012.
- να υποχρεώσει την Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, να αποκαταστήσει οποιαδήποτε ζημία υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω της μη τηρήσεως εκ μέρους της Επιτροπής των νομίμων υποχρεώσεών της, και να καθορίσει το ύψος της αποζημίωσης αυτής ώστε να αντισταθμίζει τη ζημία την οποία υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες μεταξύ της 30ής Ιανουαρίου 2011 και της 24ης Ιουνίου 2012 στο ποσό των 75 051 236 ευρώ, στο οποίο να προστεθούν όλες οι ζημιές τις οποίες εξακολουθούν να υφίστανται οι προσφεύγουσες-ενάγουσες μετά την ημερομηνία αυτή ή οποιαδήποτε άλλο ποσό για τη ζημία που έχουν υποστεί ή πρόκειται να υποστούν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες και την οποία θα αποδείξουν κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, με

σκοπό ιδιαίτερα να ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε μελλοντική ζημία·

- να επιδικάσει τόκους επί του πληρωτέου ποσού από την ημερομηνία της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μέχρι την πραγματική καταβολή, βάσει του επιτοκίου που θα έχει καθορίσει κατά την ημερομηνία αυτή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένου κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες, ή βάσει οποιουδήποτε άλλου επιτοκίου κριθεί εύλογο από το Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθόσον, αφενός, ο κανονισμός 367/2012 προβλέπει τη γενική εφαρμογή κατ' αποκοπή εισφοράς επί του πλεονάσματος 211 ευρώ ανά τόνο –δηλαδή, λιγότερο από το ήμισυ του συνήθους ποσού των 500 ευρώ ανά τόνο– το οποίο αφορά ορισμένη ποσότητα (250 000 τόνους) ζάχαρης, η οποία κατανέμεται ισομερώς μεταξύ των αιτουσών επιχειρήσεων μεταποίησης ζαχαρότευτλων. Αφετέρου, ο κανονισμός 1239/2011, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 356/2012, προβλέπει άγνωστο και μη δυνάμενο να προβλεφθεί δασμό, ο οποίος έχει εφαρμογή μόνο για τους πλειοδότες του διαγωνισμού (οι οποίοι μπορεί να είναι επιχειρήσεις ραφινάρισματος ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, επιχειρήσεις μεταποίησης ζαχαρότευτλων, ή οποιοδήποτε άλλο τρίτο μέρος) και για μη καθορισμένο συνολικό ποσό. Ο πλέον πρόσφατος δασμός καθορίστηκε στο ποσό των 312,60 ευρώ ανά τόνο, δηλαδή είναι κατά 50 % υψηλότερος της εισφοράς επί του πλεονάσματος για τις επιχειρήσεις μεταποίησης ζαχαρότευτλων. Η διάσταση μεταξύ των δύο ρυθμίσεων δεν θα μπορούσε να είναι πιο έντονη. Πράγματι, κάθε στοιχείο των ρυθμίσεων εισάγει δυσμενή διάκριση εις βάρος των επιχειρήσεων ραφινάρισματος ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο υπέρ των επιχειρήσεων μεταποίησης ζαχαρότευτλων.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του κανονισμού 1234/2007 και έλλειψη κατάλληλης νομικής βάσεως διότι όσον αφορά τον κανονισμό 367/2012, η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία εξουσία αυξήσεως των ποσοστώσεων και υποχρεούται να επιβάλει υψηλές και αποτρεπτικές εισφορές για τη διάθεση της εκτός ποσοστώσεως ζάχαρης στην αγορά της Ένωσης. Όσον αφορά τους διαγωνισμούς για το ύψος του φόρου, η Επιτροπή σαφώς δεν έχει ούτε εξουσιοδότηση ούτε εξουσία να επιβάλει τέτοιου είδους ρύθμιση, η οποία ουδέποτε προβλέφθηκε με τη βασική νομοθεσία.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου καθόσον η Επιτροπή δημιούργησε σύστημα βάσει του οποίου οι τελωνειακοί δασμοί δεν είναι προβλέψιμοι και δεν καθορίζονται με την εφαρμογή συνεκτικών και αντικειμενικών κριτηρίων, αλλά αντιθέτως καθορίζονται βάσει της υποκειμενικής βουλήσεως καταβολής δασμών (και μάλιστα από επιχειρηματίες οι οποίοι υπόκεινται συναφώς σε πολύ διαφορετικές πιέσεις και έχουν πολύ διαφορετικά κίνητρα) χωρίς πραγματικό σύνδεσμο με τα όντως εισαγόμενα προϊόντα.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας καθόσον η Επιτροπή μπορούσε ευχερώς να λάβει λιγότερο περιοριστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της ελλείψεως προσφοράς, τα οποία δεν θα λαμβάνονταν αποκλειστικώς σε βάρος των εργοστασίων ραφινάρισματος ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο τα οποία προβαίνουν σε εισαγωγές.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον στις προσφεύγουσες-ενάγουσες δημιουργήθηκε η εύλογη προσδοκία ότι η Επιτροπή θα έκανε χρήση των μέσων που παρέχει ο κανονισμός 1234/2012 προκειμένου να αποκαταστήσει τον εφοδιασμό με ακατέργαστη ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο η οποία προορίζεται για ραφινάρισμα. Στις προσφεύγουσες-ενάγουσες δημιουργήθηκε ομοίως η εύλογη προσδοκία ότι η Επιτροπή θα διατηρούσε την ισορροπία μεταξύ των επιχειρήσεων ραφινάρισματος ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο και των εγχώριων επιχειρήσεων παραγωγής ζάχαρης.
- 6) Ο έκτος λόγος αντλείται από παραβίαση των αρχών της επιμέλειας, της πρόνοιας και της χρηστής διοικήσεως καθόσον οι ενέργειες στις οποίες προέβη η Επιτροπή ήταν προδήλως ακατάλληλες υπό το πρίσμα της ελλείψεως προσφοράς. Η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει χαλαρώσει τους περιορισμούς εις βάρος των επιχειρήσεων ραφινάρισματος ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο. Αντιθέτως, η Επιτροπή αύξησε την εγχώρια παραγωγή και υπέβαλε την πρόσβαση σε επιπλέον εισαγωγές σε κυρωτικούς και μη δυνάμενους να προβλεφθούν δασμούς.
- 7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 39 ΣΛΕΕ καθόσον η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε δύο από τους σκοπούς που προβλέπονται στη διάταξη αυτή της Συνθήκης.
- 8) Ο όγδοος λόγος αντλείται από παράβαση του κανονισμού 1006/2011 ⁽²⁾ της Επιτροπής, καθόσον οι εφαρμοζόμενοι για τη λευκή ζάχαρη δασμοί υπολείπονται όντως μόνο κατ' ελάχιστο εκείνων που εφαρμόζονται για την ακατέργαστη ζάχαρη, αφού η διαφορά είναι περίπου 30 ευρώ ανά τόνο. Αυτό αντιδιαστέλλεται έντονα με τη διαφορά 80 ευρώ μεταξύ του κανονικού δασμού εισαγωγής για τη ραφινάρισματη ζάχαρη (419 ευρώ) και εκείνου για την ακατέργαστη ζάχαρη που προορίζεται για ραφινάρισμα (339 ευρώ) τους οποίους ορίζει ο κανονισμός 1006/2011 της Επιτροπής.

Επιπροσθέτως, προς στήριξη της αγωγής τους αποζημιώσεως, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπερέβη κατά σοβαρό και πρόδηλο τρόπο τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που της αναγνωρίζει ο κανονισμός 1234/2007, με την αδράνεια της και την ακατάλληλη δράση της. Επιπλέον, η μη έκδοση κατάλληλων μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής συνιστά πρόδηλη παράβαση κανόνα δικαίου «που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες». Η Επιτροπή παραβίασε τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και της επιμέλειας, της πρόνοιας και της χρηστής διοικήσεως, οι οποίες διέπουν το δίκαιο της Ένωσης.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2007 για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ 2007 L 299, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2011, L 282, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2012 — Klizli κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-336/12)

(2012/C 287/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Yousef Klizli (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: Z. Garkova- Lyutskanova, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2012/256/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 126, σ. 9) στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα,

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 410/2012 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 126, σ. 3), στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως ο προσφεύγων υποστηρίζει

— ότι εσφαλμένως περιελήφθη στον κατάλογο ως πρόσωπο που παρέχει οικονομική υποστήριξη στο καθεστώς.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ο προσφεύγων προβάλλει

— ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις του Συμβουλίου εκδόθηκαν χωρίς καμία νομική βάση, στερούνται αιτιολογίας, προσβάλλουν το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και το δικαίωμα ιδιοκτησίας, και επιπροσθέτως παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας και θίγουν την υπόληψη του προσφεύγοντος.